

36. YÂSİN SÛRESİ

Mekke döneminin ortalarında, Cin s ûresinden sonra indirilmiştir. Adını ilk ayetindeki harflerden almıştır. 83 ayettir. Allah'ın Elçisi , Peygamberlik, âhiret, kıyâmet gibi Kur'an'ın temel konularını gâyet veciz ve etkileyici biçimde özetleyen bu sûreyi 'Kur'an'ın kalbi' olarak nitelendirmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Yâ Sîn! Dinle, ey insanoğlu! Bak bunu sana Allah söylüyor! Sen bunları Allah sözü olarak dinle, başkalarının sözüne benzetme! İşte Rabb'in, bu harfleri yan yana dizerek, hiçbir beşer tarafından bir benzeri yapılamayacak eşsiz bir kitap gönderdi:

2. Ey şanlı Elçi! En güzel öğütleri, en doğru hükümleri içinde barındıran ve senin Peygamberliğinin apaçık delili olan bu **hikmetli Kur'an şahittir ki,**

3. **Elbette sen,** Allah tarafından görevlendirilen ve tevhid sancağını elden ele taşıyarak insanlığı vahiy nuruyla aydınlatan **Elçilerden** bir Elçisin.

4. Hem de, hiç eğriliği olmayan, insanı hem dünyada, hem ahirette kurtuluşa ileten **dosdoğru bir yol üzeresin.** Bu yol, Âdem ile başlayan ve cennette biten İslâm yoludur. İnsanlık tarihi boyunca, bu yoldan cehenneme ayrılan her yol sapağında Elçiler görevlendirilmiştir.

5. Bu kitap ki, **Aziz ve Rahim** olan Allah **tarafından indirilmiştir.** Onu gönderen Allah Aziz'dir; bütün güç, kuvvet, izzet O'nundur, dilediğini dilediği şekilde yapma kudretine sahiptir fakat aynı zamanda Rahim'dir, kullarına karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

6. O seni elçi olarak görevlendirdi **ki, ataları** ve

kendileri **uyarılmamış, bu yüzden** küfrün ve zulmün karanlıklarına gömülerek **gaflet uykusuna dalmış bir toplum u**, kendilerini bekleyen toplumsal çalkantılara, ruhsal bunalımlara ve asıl tehlike olan cehenneme karşı **uyarasin!**

7. Gerçek şu ki, zalimlere **vaad** edilen ilâhî azap, **onların çoğu için artık kaçınılmaz olmuştur; çünkü onlar,** hakikati pekâlâ bildikleri hâlde, **imana gelmezler. Şöyle ki:**

8. Biz onların boyunlarına, ta çenelerine kadar dayanan bireysel ve sosyal **kelepçeler geçirmiştir; işte bu yüzden** burunları havada, **başları yukarı kalkıktır.** Gözlerini kör eden kibir ve inatları, hemen önlerindeki hakikati görmelerine ve Allah'ın hükmüne boyun eğmelerine mâni olmaktadır. Ayrıca;

9. Onların önlerine ve arkalarına, kendi ürünleri olan önyargı, haset, bencillik gibi **engeller koyduk ve** mal hırsı, dünya tutkusu ile **onları çepeçevre kuşattık; işte bu yüzden,**

bağnazlıktan, taassuptan kurtulup da gerçeği **göremezler**. Geçmiş olaylardan ders alıp da günahlardan vazgeçmez, gelecekte kendilerini bekleyen tehlikelerden sakınmazlar. Dolayısıyla;

10. Sen onları uyarsan da, uyarman da onlar için birdir, onlar durumlarını değiştirmez, **inanmazlar**. O hâlde, onlardan dolayı üzülmeyi, ümidini ve heyecanını yitirme! Bu çağrıya kulak verecek tertemiz gönüllere ulaşıncaya dek, bıķıp usanmadan tebliğe devam et! Unutma ki:

11. Sen ancak, b u kutlu Öğüde içtenlikle **kulak veren ve O Yüceler Yücesi Rahmân'a gayben —O'nu gözleriyle göremedikleri hâlde— saygı duyan kimseleri uyarabilirsin**. Senin uyarıların, ancak böyle iyiliğe, güzelliğe açık olan kimselerde etkisini gösterir. Onlar, Allah'ın, duyu organlarıyla kavranamayacak yüce bir varlık olduğunu bilir, bu yüzden, O'nun varlığının, birliğinin ve sonsuz ilim, kudret, merhamet, adâlet... gibi yüce sıfatlarının yani bir tek rab ve ilâh oluşu gerçeğinin üzerinde düşünerek, Rablerine

iman eder, derin bir saygı ve şükranla O'nun hükümlerine boyun eğler. **İşte onları**, Allah tarafından **bağışlanma ve cennette muhteşem bir ödül ile müjdele!**

12. Evet, hiç kuşku yok ki Biz, günü gelince **ölüleri diriltip** mahşerde hesaba çekeceğiz! Bunun içindir ki, **insanların yapıp ettikleri her şeyi ve sonraki nesillere miras bıraktıkları b ü t ü n** etkileri, eserler i , **i z l e r i** eksiksiz **yazıyoruz**. Çünkü **Biz**, yarattığımız âlemde hiçbir şekilde başıbozukluğa, düzensizliğe, adâletsizliğe yer vermeyecek şekilde, **her şeyi** şaşmaz kanunlara bağlı kılarak, Levh-i Mahfûz d e n i l e n **apaçık bir kitaba yazıp kaydetmişizdir**.

Şimdi, buraya kadar anlatılan temel prensiplerin, nasıl ete kemiğe bürünüp pratik hayata yansıtılacağını gösteren canlı bir örnek olarak, şu ibret verici kıssaya kulak verin:

13. Ey Peygamber ve ey Müslüman! Onlara, bir

zamanlar **Elçilerimizi gönderdiğimiz** bir **şehir halkını** ibret verici **örnek olarak anlat.**

Bu olayın nerede, ne zaman yaşandığı ve kahramanlarının hangi isimleri taşıdığı hiç önemli değil. Önemli olan, içinde barındırdığı ve tüm insanlığa ışık tutacak ibret dolu mesajlardır. Bu örnek toplumda üç sınıf insan var: a-Elçiler, b-Onlara karşı gelenler, c-Elçilere destek olmak için bütün varlıklarını ortaya koyan fedâkâr insanlar. Bu kıssa size şunu anlatıyor: “Eğer içinde yaşadığınız toplumda sizden önce Allah’ın mesajı duyulmadı ise, hemen işe başlayın, artık Peygamberin göreviyle görevli bir elçisiniz. Birileri size engel olmaya çalışacak fakat korkmayın, Allah mutlaka yardımını gönderecektir. Yok eğer toplumda sizden önce Peygamberin görevini kendilerine görev bilenler vazifeyi omuzlamışlarsa, size düşen onların yardımına koşmak, dâvânın başarıya ulaşması için onlara cansiperâne destek olmaktır. Dikkat edin, eğer karşı safta yer alır veya hak ile bâtılın mücâdelesinde tarafsız kalırsanız, o zaman sonunuz kesinlikle hüsrân ve helâk olacaktır!”

İnsanlık tarihinin her devrinde tekrar tekrar yaşanacak olan kıssa şöyle başlıyor:

14. Biz o şehirde yaşayan insanlara iki Elçi göndermiştik fakat onlar ikisini de yalanladılar. Bunun üzerine, onları üçüncü bir Elçi ile destekledik. Böylece üçü birden, “Ey insanlar!” diye seslendiler, **“Gerçekten biz, sizlere Allah tarafından gönderilmiş elçileriz! O’nun size yönelik emir ve talimatları var, onları size bildirmek için geldik!”**

15. Buna karşılık şehir halkı, “İyi ama!” dediler, “Siz de bizim gibi yiyip içen sıradan birer insansınız. Allah, melekler dururken elçi olarak sizi mi gönderdi? **Zaten Rahmân bize vahiy nâmına hiçbir şey göndermiş değildir!** Her şeyi yoktan var eden, sahip olduğumuz bütün nimetleri bize bahşeden yüce bir yaratıcının varlığını kabul ederiz fakat o kitap ve elçi gönderip de hayatımıza kurallar koymaz, bizim yeme içmemizle, basit hayatımızla uğraşmaz. O bizleri tamamen serbest bırakmıştır, dilediğimizi yapar,

dilediğimiz gibi yaşarız; **siz ancak yalan söylüyorsunuz!”**

16. Elçiler, “Sizin bu itirazlarınız, bizi asla yılgınlığa, ümitsizliğe düşüremeyecektir! Çünkü bütün insanlık inkâr etse de, **Rabb’imiz biliyor ki, biz gerçekten size** hakkı tebliğ etmek için görevlendirilmiş **elçileriz!** O’nun gönderdiği inanç sistemine bir göz attığınız zaman, siz de bunu açıkça göreceksiniz!” **dediler** ve eklediler:

17. “Ama yine de siz bilirsiniz; **bize düşen, yalnızca açık ve net olarak tebliğ etmektir!** İnkârınızdan dolayı başınıza geleceklerden, sadece kendiniz sorumlusunuz!”

18. Gerçekten de o zalimler, isyanlarından dolayı birtakım belalara, felâketlere maruz kaldılar. B onun üzerine, iyice küstahlaşarak, “Yeter artık!” **dediler, “Doğrusu biz, sizin yüzünden uğursuzluğa uğradık!** Ortaya attığınız iddialarla, insanları birbirine düşürüp fitne çıkardınız. Yoksulları, köleleri, zayıfları, efendilerine

karşı kışkırtarak anarşi çıkardınız. Ayrıca, ilahlarımız aleyhinde ileri geri konuştuğunuz için başımıza musîbetler, felâketler yağmaya başladı. **Eğer** bu işe bir **son vermezeniz**, her işimizde Allah'ın hayata karışıp durduğunu hatırlatmaya devam ederseniz, gözünüzün yaşına bakmadan **sizi** ölümüne **taşa tutacağız ve** hem sizi, hem de size inanacak olan herkesi **en korkunç işkencelere mahkûm edeceğiz!** Ya bunu böylece kabul eder, bizi sever, bizimle birlikte bizim gibi aynı hayatı yaşarsınız, ya da çeker gider, ülkemizi terk edersiniz!"

19. Buna karşı elçilerimiz, **"Sizin uğursuzluğunuz, sizinle beraberdir! Başınıza gelen kötülükler, bizzat sizden kaynaklanıyor!" diye cevap verdiler, "Size güzelce öğüt verildi diye mi siyasi, ekonomik, toplumsal, ekolojik... buhranlara, felaketlere uğradınız? Hayır; gerçekte siz, ilâhî buyrukları reddeden, hak hukuk tanımayan ve her türlü ahlâkî sınırı aşan azgın bir toplum olduğunuz için bunca felaketlere uğruyorsunuz!"**

20. Derken, davetçilerle inkârcılar arasında bu mücâdele sürüp giderken, **şehrin ta öte ucundan bir yiğit adam,** başına gelecek her şeyi göze alarak **koşa koşa** oraya **geldi:** Nefes nefese, **“Ey halkım!”** diyordu, **“Gelin bu Elçilere uyun!”**

21. “Sizden herhangi bir dünyevî karşılık beklemeyen ve insanın yaratılış özelliklerine tam uygun dinleri ve sahip oldukları tertemiz ahlâkları ile **dosdoğru yolu izleyen bu insanlara uyun** da, dünyada ve âhirette kurtuluşa erin!”

Demek ki, Allah'ın dinini tebliğ edenler bu elçilerin sahip olduğu özellikleri taşımalıdırlar. Dâvetçinin sözleri ve davranışları ilâhî ölçülere uygun olmalı, hem de bu iş karşılığında herhangi bir dünyalık beklememelidir. Tarih boyunca, bu özellikleri taşımayan hiçbir dâvetçi başarıya ulaşamamıştır.

Evet, Elçileri desteklemek üzere canını dişine takıp koşarak gelen adam, sözüne devamla dedi ki:

22. “Dinleyin ey halkım! Beni yoktan var eden ve bana bunca nimetler bahşeden yüce Rabb’ime ne diye kulluk etmeyeyim ki? O’na kulluktan kaçınmaya ne hakkım var benim? Bundan daha büyük bir ahlaksızlık, daha büyük bir nankörlük olabilir mi? Unutmayın ki, hepiniz eninde sonunda O’na döndürülecek ve tüm yaptıklarınızın hesabını vereceksiniz!”

23. “Hiç olacak şey mi? Ben nasıl olur da, O’nun yanı sıra, hayatıma karışmaya yetkili başka ilâhlar edinirim? Peki, diyelim öyle yaptım, o zaman beni O’nun gazâbından kim kurtaracak? Sonsuz Merhamet Sahibi Allah bana bir sıkıntı vermek istese, onların sözde şefaati bana hiçbir şekilde fayda vermeyeceği gibi, onlar b e n i cehennem azâbından da kurtaramazlar!”

24. “İşte o takdirde ben, göz göre göre kendimi ateşe atmış, apaçık bir dalalete dalmışım demektir!”

25. “O hâlde, ey beni şimdi duyan ve kıyâmete kadar duyacak olanlar; **ben** sadece benim değil, bütün insanların ve bu arada özellikle **sizin** gerçek Sahibiniz, Efendiniz ve **Rabb’iniz** olan Allah’a **iman ettim; gelin dinleyin beni!** Siz de, hayatınıza karışmaya ve program yapmaya tam yetkili, kulu kölesi olacağınız Allah’a inanın ve bu imanın güvencesi altında, dü nya ve âhirette huzur ve esenliğe ulaşın! ”

26. Bu sözleri duyunca çılgına dönen zâlimler, o fedâkâr insanı oracıkta şehit ettiler. Böylece **ona,** “Şehitler için hazırlanmış olan şu **cennete gir!” denildi.** Fakat o hâlâ, halkının içler acısı durumunu düşünüyordu: “**Keşke!**” dedi, “ Beni kanlara bulayarak işi bitireceğini zanneden **halkım,** şimdi ne durumda olduğumu **bilseydi!** ”

27. “**Rabb’imin,** geçmişteki günahlarımı silip **beni bağışladığını ve** cennet bahçelerinden bir bahçe olan şu yüce makâmda, beni muhteşem nîmetlerle ödüllendirip seçkin kulları arasına katarak **ikram edilenlerden kıldığını** keşke

görselerdi de, inâdı bırakıp Elçilere iman etselerdi! Hayatımdan ibret almadılar, bari ölümümden ibret alsalardı!”

Peki, onu katleden zâlimlerin sonu ne oldu dersiniz?

28. Biz onun şehit olmasından sonra, halkının üzerine gökten ordular filan göndermedik, zaten gönderecek de değildik! O kadar acizlerdi ki, onları helak etmek için ordulara gerek yoktu.

29. Sadece, dehşet verici bir gürültüyle patlayan ve şehrin altını üstüne getiren korkunç **bir çığlık** kopuverdi, **hepsi o kadar! İşte o anda,** bütün zâlimler, kül yığınınına dönüşerek **yok olup gittiler!**

30. Yazıklar olsun şu kullara ki, onlara ne zaman bir elçi gelse, mutlaka onu alaya alır ve küstahça bir tavırla hakka başkaldırırlar! Bir insan düşünün ki, Allah'ın mesajıyla karşı karşıya gelecek ve alaycı sözleri, umursamaz tavrıyla

ondan yüz çevirecek! Yazık ona, vah ona!

31. Oysa, kendilerinden önce nice nesilleri helâk ettiğimizi ve helâk edilen bu insanların, onlara bir daha asla geri dönmediğini görmüyorlar mı? İnsanlık tarihini inceleyip de, nice toplumların yıkılıp gittiğini, bu dünyanın kendilerine de kalmayacağını anlamıyorlar mı?

32. Ve eninde sonunda, hep birlikte huzurumuza çıkarılacaklarını düşünmüyorlar mı? Bunun için delil mi istiyorlar? Öyleyse gözlerini açıp etraflarına dikkatlice bir baksınlar.

33. Bitki örtüsü tamamen kuruyup ölmüş olan toprak, onlara Allah'ın sonsuz ilmi, kudret ve merhametini gösteren ve yeniden dirilişi ispatlayan muhteşem bir delildir. Şöyle ki; Biz ölü toprağa, her bahar yeniden hayat veriy oruz ve oradan, canlıların besin kaynağı olan çeşit çeşit ürünler çıkarıyoruz.

34. Ve orada göz alıcı hurma bahçeleri, üzüm bağları yetiştiriyor; aralarında tatlı ve

serin **pınarlar** dereler, çaylar, **akıtıyoruz.**

35. Ki böylece, bu verimli bağların, bahçelerin, bostanların **ürünlerinden yesinler. Oysa bütün bu nîmetleri kendi elleriyle yaratmış değillerdir.** Buna rağmen, **hâlâ şükretmeyecekler mi?**

36. Evet, toprağın yetiştirdiğ i bitkileri, hayvanları, insanların bizzat **kendilerini,** evrende birbirini tamamlayan nice zıtlıkları **ve daha bilmedikleri birçok şeyi** iki farklı cinsiyetli veya karşıt kutuplu **iftler hâlinde yaratan Allah ne yücedir!**

37. Ortaya koyduğ u mükemmel sistemin güzel bir işâreti olan gece de, onlara kudret ve merhametimizi gösteren apaçık bir delildir. Şöyle ki, **gündüzün ışığını ondan soyup çıkarıyoruz; bir de bakıyorsun ki, her yer karanlığa gömülmüş.**

38. Güneş de, etrafındaki gezegenleriyle birlikte, çok büyük bir hızla **kendi yörüngesinde**

yüzüp gitmektedir. Bu muazzam ve muhteşem sistem, **sonsuz kudret ve ilim sahibi olan Allah'ın** mükemmel bir ölçü ve denge ile ortaya koyduğu **takdiri** ile yürümektedir. İşte, gönderdiği Kur'an ile hayatınıza program çizen Allah, böyle kudret ve ilim sahibidir.

39. Geceyi süsleyen **Ay'a gelince**, o da insanlığa kudret ve merhametimizi gösteren apaçık bir delildir. Şöyle ki, Biz **ona, kurumuş** ve yay gibi eğrilmiş **bir hurma dalına dönüşünceye kadar**, hilal, dolunay, yarım ay gibi belirli **evreler tayin ettik.**

40. Evrendeki sistem öyle mükemmel bir ölçüyle ayarlanmıştır ki, **n e Gü n e ş Ay'a erişebilir, ne de gece gündüzün önüne geçebilir.** Çünkü bu gök cisimlerinin **her biri**, kendine mahsus **bir yörüngede**, kendileri için belirlenen programa uygun olarak, biri diğerine çarpmadan **yüzüp gitmektedir.** İşte, hayat programınızı çizen Allah böylesine güçlü, böylesine bilgilidir.

41. Nuh tufanı ve benzerlerinde olduğu gibi **insan neslini**, kendilerine nice fayda verecek yüklerle **dolu gemilerde taşımamız da, onlara** kudret ve merhametimizi gösteren **bir delildir.**

42. Ve onlara buna benzer daha nice binilecek şeyler yarattık. Öyle ki;

43. Eğer dilesek, onları sulara batırıp boğabiliriz de işte o zaman ne imdatlarına koşan olur, ne de azâbımızdan kurtulabilirlerdi!

44. Eğer onları hâlâ helâk etmediysek, bu **ancak merhametimiz sayesinde, bir süre daha yaşamaları** ve böylece imtihânın tamamlanması içindir. İşte, hayat programınızı çizen Allah böylesine lütufkâr, böylesine merhametlidir. Hal böyleyken;

45. Onlara, “Önünüzde ve arkanızda bulunan ve sizi çepeçevre kuşatan evrendeki hârika yaratılış mûcizelerini düşünün! Ayrıca,

sizden öncekilerin başına gelenlerden ibret alın da, ileride başınıza gelebilecek felâketlerden kendinizi koruyun! Çevrenizdeki bütün varlıklara karşı şefkat ve merhametle davranın ve kötülüğün, haksızlığın her çeşidinden **sakının ki, böylece ilâhî lütuf ve rahmete lââyık olabilesiniz!” denildiğinde**, sanki bunları hiç duymamış gibi dönüp giderler. Nitekim:

46. Onlara ne zaman Rab’lerinden bir mûcize, bir delil, bir kitap, bir m esaj; yani bir ayet gelse, mutlaka ondan yüz çevirir ve bunun yerine, kendilerinin ve atalarının uydurdukları yolları izlerler.

47. Yine onlara, “Allah’ın size bahşettiği nîmetlerden bir kısmını yoksullar için harcayın!” denildiği zaman, hakîkati inkâr edenler, dünya hayatının baştan başa bir imtihândan ibaret olduğunu görmezlikten gelerek, **inananlara şöyle itiraz ederler: “Allah’ın dileseydi doyurabileceği —fakat doyurmadığı— kimseleri biz mi doyuracağız?**

Allah fakir edecek, biz besleyec eğiz, öyle mi? Allah onlara vermemişken bize ne oluyor? Biz daha mı merhametli, daha mı adâletliyiz? Ey Müslümanlar, **siz düpedüz yanlış bir yoldasınız!” derler.**

48. Dahası, inkârlarının azgınlığıyla şımarıkça **derler ki:** “Yok biz ölümden sonra diriltilecekmişiz, yok hesap-kitap varmış, ne saçmalık! **Eğer dedikleriniz doğru ise,** söyleyin bakalım, **b u** yeniden dirilme ve yargılanma **vaadi ne zaman** gerçekleşecek?”

49. Bu halleriyle **onlar,** böyle **itiraz edip dururlarken,** dehşet verici bir gürültüyle patlayıp **kendiler i n i** ansızın **yakalayacak** kıyâmet —yahut ölüm— denen o korkunç **çığılıktan başka ne bekliyorlar?**

50. İşte o zaman, ne geride kalanlara **vasiyet** etmeye **fırsat bulabilirler,** ne de o güvendikleri **adamlarına** ve **ailelerine dönebilirler!**

51. Derken, sûra bir kez daha üflenecek ve

yeniden diriliş için **sura üflenecek; işte o anda,**
bütün insanlar **mezarlarında** a n kalkıp
Rab'lerine doğru koşacaklar.

52. “Vay başımıza gelenler!” diye
bağrışacaklar, “Kim bizi ölüm uykumuzdan
uyandırdı? Eyvahlar olsun, diyecekler; demek
Rahmân'ın vaadettiğı şey buymuş; meğer
Elçiler doğru söylemiş!”

53. Ve ardından, sura son kez üflenecek:
Yalnızca bir tek çığlık kopacak ve hepsi
hesap vermek üzere **huzurumuzda**
toplanacaklar. O zaman sesler kesilecek, başlar
öne eğilecek ve ilâhî ferman duyulacak:

54. “İşte bugün, ey insanlar, hiç kimseye en
küçük bir haksızlık yapılmayacak ve ne
yapmışsanız, yalnızca onun karşılığını
göreceksiniz!” Şöyle ki:

55. O Gün cennet halkı, zevk ve
eğlenceyle meşgul olacaklar.

56. Kendileri ve eşleri, cennette **gölgeliklerde,** mücevherlerle süslenmiş **koltuklara** **yaslanıp** mutlu bir hayat **yaşayacaklar.**

57. Orada, her çeşit **meyveyi tadacaklar ve** **canlarının çektiği her şeye** anında **kavuşacaklar.** Ayrıca, dünyada yaptıkları iyiliklerin meyvesini orada tadacak, diledikleri her türlü nîmete sahip olacaklar.

58. Bütün bunlardan daha üstün bir nîmet olarak, **Sonsuz Merhamet Sahibi olan Rab’lerinden,** “**Selâm** size sevgili kullarım; ebedî mutluluk diyarına hoş geldiniz. Artık selamettesiniz. Dert ve çile, gam ve keder, üzüntü ve sıkıntı bitmiştir!” **sözü** ile cennette **ağırlanacaklar.** Rablerinin bu iltifatıyla öylesine büyük bir mutluluk duyacaklar ki, diğer bütün nîmetler geride kalacak.

Allah’ın ayetlerini inkâr edenlere gelince, o Gün Allah onlara diyecek ki:

59. “Siz ey suçlular; bugün şöyle bir tarafa ayrılın bakalım!”

60. “Ey Âdemoğulları! Ben size ,vaktiyle gönderdiğim mesajlar ve elçiler aracılığıyla, “Sakin şeytana kulluk ve itaat etmeyin; Yani, Lâ ilâhe...: Emirlerine kayıtsız şartsız itaat edilmeye lâayık hiçbir güç, hiçbir otorite yoktur... d eyin. Çünkü o, sizin mahvolmanız için elinden geleni yapmaya and içmiş amansız ve acımasız bir hasmınız, açık bir düşmanınızdır!” dememiş miydim?”

61. Ve “Yalnızca Bana kulluk edin; Yani, İllallah: Kulluk edilecek, hükmüne boyun eğilecek olan yalnızca Allah’tır! deyin. İşte sizi dünyada ve âhirette kurtuluşa ilet e c e k dosdoğru yol budur!” diye emretmemiş miydim?

62. “Oysa o, sizden önceki birçok nesilleri yoldan çıkarmıştı; peki bunu görüp de aklınızı kullanmıyor muydunuz?”

63. “O hâlde, işte, dünyadayken tekrar tekrar

uyarıldığınız cehennem!”

64. “Âyetlerimden ilgiyi kopararak onları inkâr etmenize karşılık, bugün girin bakalım oraya!”

65. O gün, zâlimlerin ağızlarına mühür vurup kapatacağız; elleri dile gelip Bize tüm olup bitenleri anlatacak, aya kları da yapmış oldukları her şeye şâhitlik edecek.

Hal böyleyken, nasıl hâlâ inkârda diretebiliyorlar? Hiç düşünmüyorlar mı ki:

66. Eğer dileseydik, gözlerini silip kör ederdik de, hepsi perişan bir hâlde yollara dökülürlerdi; bir düşünsünler bakalım, bu durumda nasıl görebileceklerdi?

67. Yine dileseydik, onları felç edip oldukları yere çivilerdik de, ne bir adım ileri gidebilirlerdi, ne de geri! Öyleyse, kendilerine görme, işitme, hareket etme ve benzeri yetenekleri bahşeden Allah’a kulluk etsinler.

Ayrıca, bu nîmetlerin ebedî olmadığını, bir gün mutlaka ellerinden alınacağını unutmasınlar. Nitekim:

68. Biz bir kimsenin ömrünü uzatırsak, yaşlandıkça onun güç ve yeteneklerini azaltarak yaratılışını tersine çeviririz; şimdi hâlâ akıllarını kullanmayacaklar mı? Güç ve kudretin yalnızca Allah'a ait olduğunu idrâk edip O'na kul olmayacaklar mı?

Yoksa onlar, bu yüce Kitabın Muhammed'e şeytanlar tarafından ilham edilen bir söz yahut onun hayal dünyasının ürünü bir şiir olduğunu mu söylüyorlar? Oysa onlar da gâyet iyi bilirler ki:

69. Biz ona şiir öğretmiş değiliz, zaten bu ona yakışmaz da! Muhammed'e vahyettiğimiz ayetler, insan ruhunu okşayan, yürekleri sarsıp derinden etkileyen muhteşem güzelliğine rağmen, asla şiir değildir! **O ancak,** âlemlerin Rabb'i tarafından tüm insanlığa yöneltilen **bir uyarıdır;** insanın bulunduğu her yerde okunsun, anlaşılsın

ve hayata hükmetsin diye gönderilen, gerçekten okunmaya değer ve dâimâ okunması gereken **apaçık bir kitaptır!**

70. Ki böylece İslâm dâvetçileri, aklını ve gönlünü kibir, bencillik, inat, önyargı gibi hastalılardan arındırmış kimseleri, yani kalben **diri olan** insanları Kur'an ile **uyarsınlar ve böylece**, bu mesajı **inkâr edenlerin hakettikleri** azap **sözü**, hiçbir itiraza yer ve rmayecek biçimde açık ve net olarak **gerçekleşsin!** İşte Kur'an'ın varlık sebebi ve temel görevi budur. O, artık uyarılmalarına gerek kalmayan ölümlere okunmak için değil, insanlığı bir tek Allah'a kulluğa çağırmak için indirilmiştir:

71. Bir tek Allah'a kulluktan kaçınan o gâfiller, **kendi ellerimizle** —yani sınırsız ilim, kudret ve merhametimizin eseri olarak— **onların** faydalanması **için nice evcil hayvanlar yarattığımızı ve kendilerinin**, bunlara nasıl kolayca **sahip** ve egemen **olduklarını görmüyorlar mı?**

72. Ve bir kısmını binek hayvanı olarak kullanmaları, bir kısmının da etini yemeleri için, bu hayvanları onların önünde nasıl boyun eğdirdiğimizi hiç düşünmüyorlar mı?

73. B u hayvanlarda, kendileri için daha birçok faydalar ve iç ilcek tertemiz ve sağlıklı süt vardır; hâlâ şükretmeyecekler mi?

74. Fakat bu nankörler, Allah'ın yanı sıra birtakım putları, metafizik güçleri, melekleri tanrı kabul ederek veya dînî ve siyâsî önderlere taparcasına bağıllık göstererek, onları kendilerine ilâhlar edindiler, güya böylece onlardan yardım göreceklər!

75. Oysa bu sözde ilâhların onlara yardım edecek güçleri yoktur; aksine, asıl kendileri, onları korumakla görevli asker durumundalar! Hepsi birbirine muhtaç, hepsi birbirinin yardımını bekleyen güçsüz ve âciz varlıklar!

76. O hâlde, ey Müslüman! Onların o incitici

sözleri seni üzmesin! Hiç endişelenme, Biz onların gizledikleri ve açığa vurdukları her şeyi biliyoruz ve bu çirkin davranışlarının hesabını mutlaka soracağız!

77. İnsanoğlu, kendisini bir damla sudan yarattığımızı bilmiyor mu ki, yeniden dirilişi haber veren elçilerimize karşı bu kadar çetin tartışmalara giriyor? Şöyle ki:

78. Kendi yaratılışını unutuyor da, akli sıra Bize misal getirmeye kalkıyor: Her şeye kadir olan Yaraticıyı, yaratılanlarla bir tutarak, “Şu çürüyüp dağılmış kemikleri kim diriltecekmiş?” diyor.

79. De ki: “Onu ilk önce kim yarattıysa, işte O diriltecek! Çünkü O, yaratmanın her şeklini ve her çeşidini en mükemmel şekilde bilir!” Örnek mi istiyorsunuz:

80. O Allah ki, sizin için yemyeşil ağaçlardan, insan hayatında çok önemli bir yere sahip olan ateşi yarattı ve işte siz, ondan elde

ettiğiniz maddeleri **yakarak** hayatın birçok alanında kullanıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, insanlar ölüp yok olduktan sonra onları aynı şekilde yeniden yaratmaya gücü yetmez mi? Elbette yeter; çünkü O, her şeyi bilen mükemmel bir yaratıcıdır! Öyle ki;

82. Bir şey yaratmak istedi mi, ona sadece “Ol!” der; o da hemen olur.

83. Kısacası; kâinatın mutlak hükümlerliği Kendi elinde olan Allah, her türlü âcizlikten, noksanlıktan uzaktır, yüceler yücesidir! Ve ey insanlar, hepiniz dönüp dolaşıp, en sonunda O'nun huzuruna çıkarılacaksınız! İman, İslâm ve ihsan ile isteyerek gitm eseniz bile, bir gün, ister istemez O'nun huzuruna çıkacak ve yaptıklarınızın hesabını mutlaka vereceksiniz!